

Rasele umane

Deși nu există doi oameni identici, toți aparținem aceluiași grup de ființe – specia denumită Homo sapiens. Însă, în cadrul acestui grup există câteva tipuri fundamentale numite “rase”.

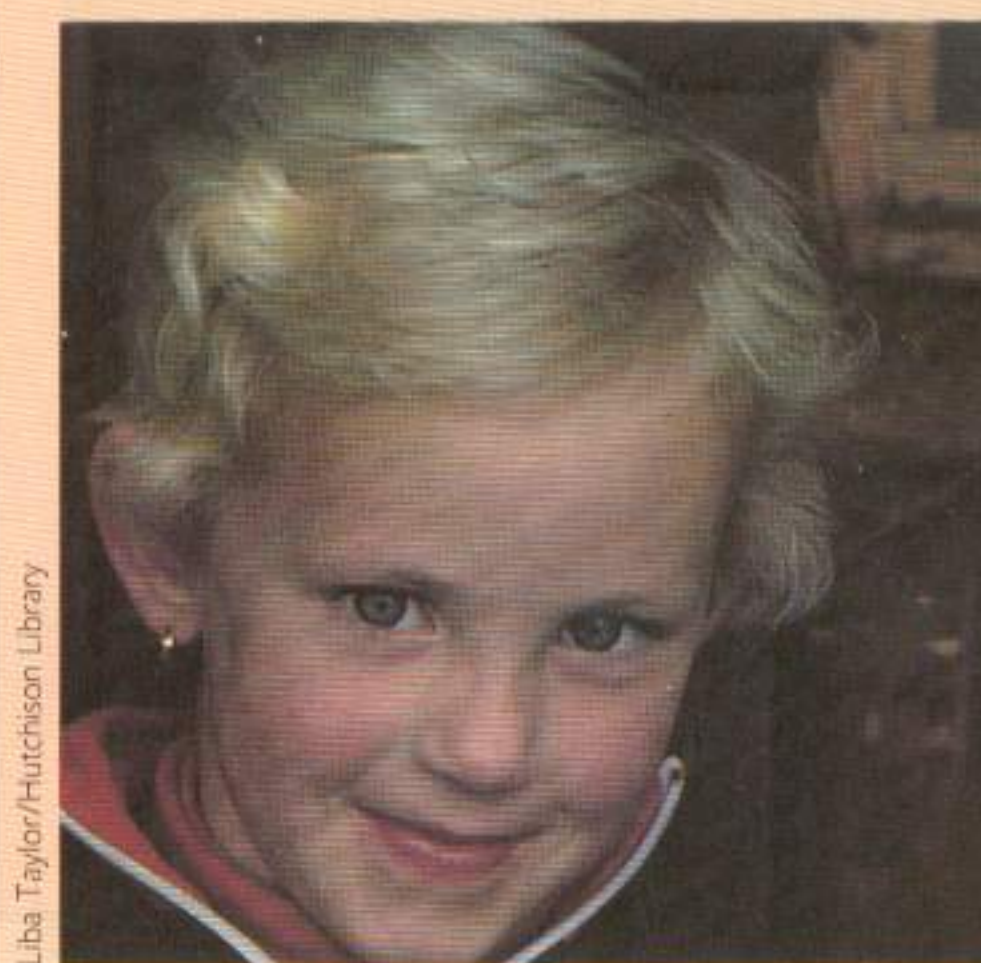
Există patru rase omenești de bază: caucaziană, mongoloidă, australoidă și negroidă. Fiecare rasă poate fi împărțită în mai multe populații. În general, caucazienii au pielea deschisă la culoare. Aici sunt incluși majoritatea europenilor nativi, nord-africanii, popoarele Orientului Mijlociu și indienii. Mongoloizii au și ei pielea mai deschisă, dar fața și nasul sunt mai late. Această categorie include nu doar chinezii și inuiții, ci și americanii nativi. Un australoid tipic are pielea de culoare închisă. Australoizii includ aborigenii și locuitorii multor insule din Pacific. Negroizii au pielea închisă și un maxilar inferior mai mare, nări mai mari și buze proeminente.

Pe măsură ce strămoșii noștri s-au deplasat din Africa în Asia, și de pe aceste două continente în celelalte regiuni ale lumii, au fost nevoiți să se adapteze la diferite climate și condiții de viață. Acestea variau între frigul puternic din zona arctică și aerul rarefiat (sărac în oxigen) din Anzi. Deoarece oamenii s-au adaptat la asemenea condiții, grupurile rasiale din prezent au început să evolueze.

Pielea, părul și ochii

Culoarea pielii este influențată de trei pigmenți de bază: carotenul (galben), hemoglobina (roșie) și melanina (brună). Melanina este produsă de celule speciale din piele, numite melanocite. Diferite rase tind să aibă același număr de melanocite, dar sunt grupate diferit și produc granule de melanină ce variază ca mărime și cantitate. De exemplu, la populațiile negroide, melanocitele sunt strâns legate și produc multe granule mari de melanină, ca o adaptare la soarele puternic din regiunile calde, secetoase. Melanina absoarbe razele ultraviolete, care în cantități mari cauzează cancer de piele. Persoanele cu pielea deschisă reacționează la cantități prea mari de radiații ultraviolete prin creșterea producției de granule de melanină. Astfel pielea se închide la culoare, sau se bronzează.

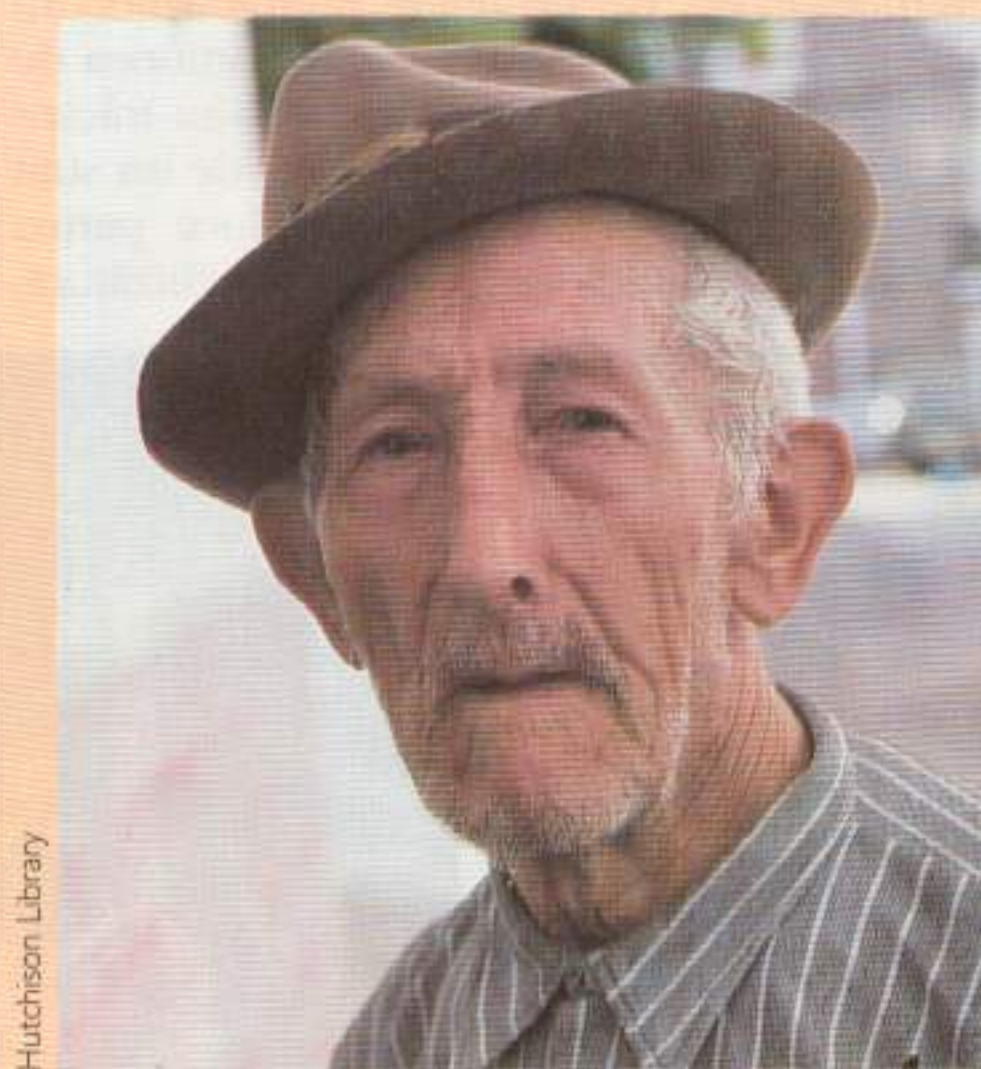
Pe de altă parte, în regiunile cu soarele mai puțin puternic, pielea deschisă acceptă cantități oricât de mari de raze ultraviolete. Acestea sunt necesare deoarece stimulează organismul să producă vitamina D, esențială pentru o creștere normală, refacerea și rezistența oaselor. Persoanele cu pielea închisă la culoare din regiunile răcoroase pot suferi uneori de afecțiuni osoase, din cauza lipsei de vitamina D, produsă pe cale naturală.

Liba Taylor/Hutchison Library

Rasa caucaziană cuprinde o întreagă varietate de grupuri rasiale. Scandinavii au în general ochi albaștri, iar părul și pielea deschise la culoare.

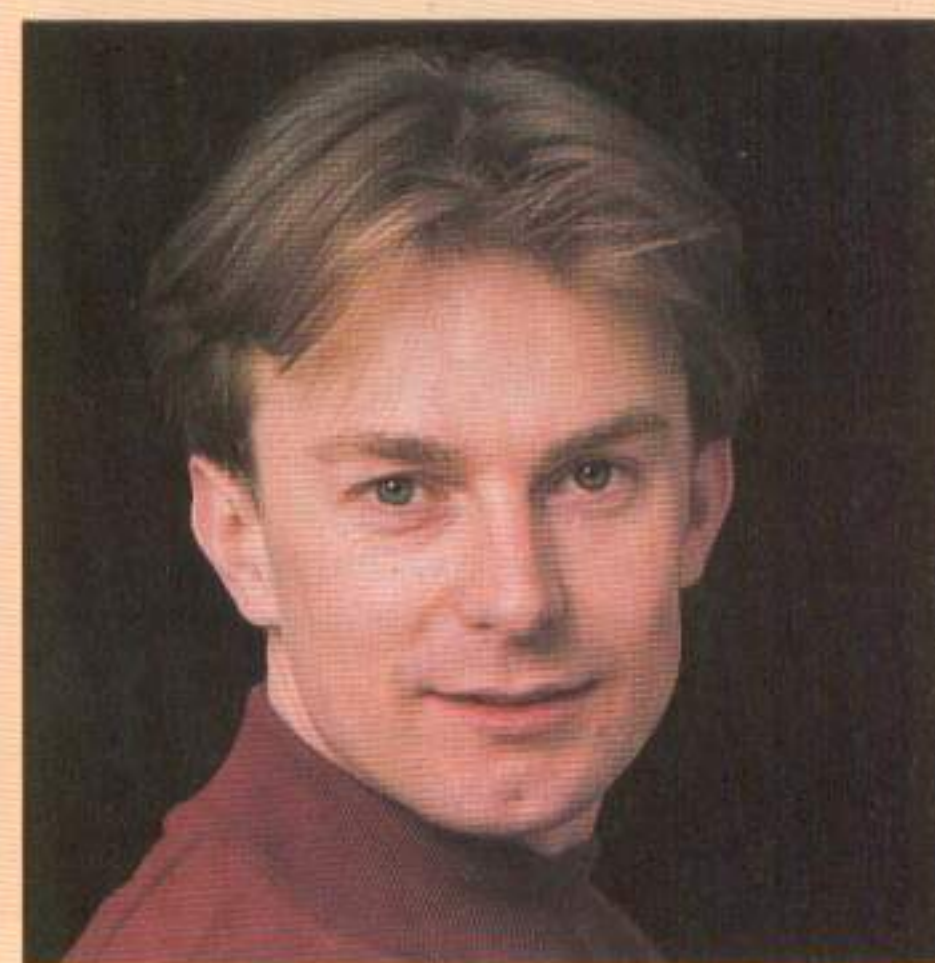
Forma capului acestui spaniol este tipic caucaziană – fața lungă și îngustă, cu un craniu înalt, frunte îngustă, sprâncene curbate, nas mic și buze subțiri.

Hutchison Library

Culoarea părului și ochilor unei persoane depinde și de cantitatea de melanină produsă în organism. Părul blond și ochii albaștri sunt rezultatul unor cantități mici de pigmentație, în timp ce părul negru și ochii căprui sunt determinați de pigmentație accentuată. Părul creț, ondulat sau lins depinde de tipurile de proteine din rădăcina firului de păr.

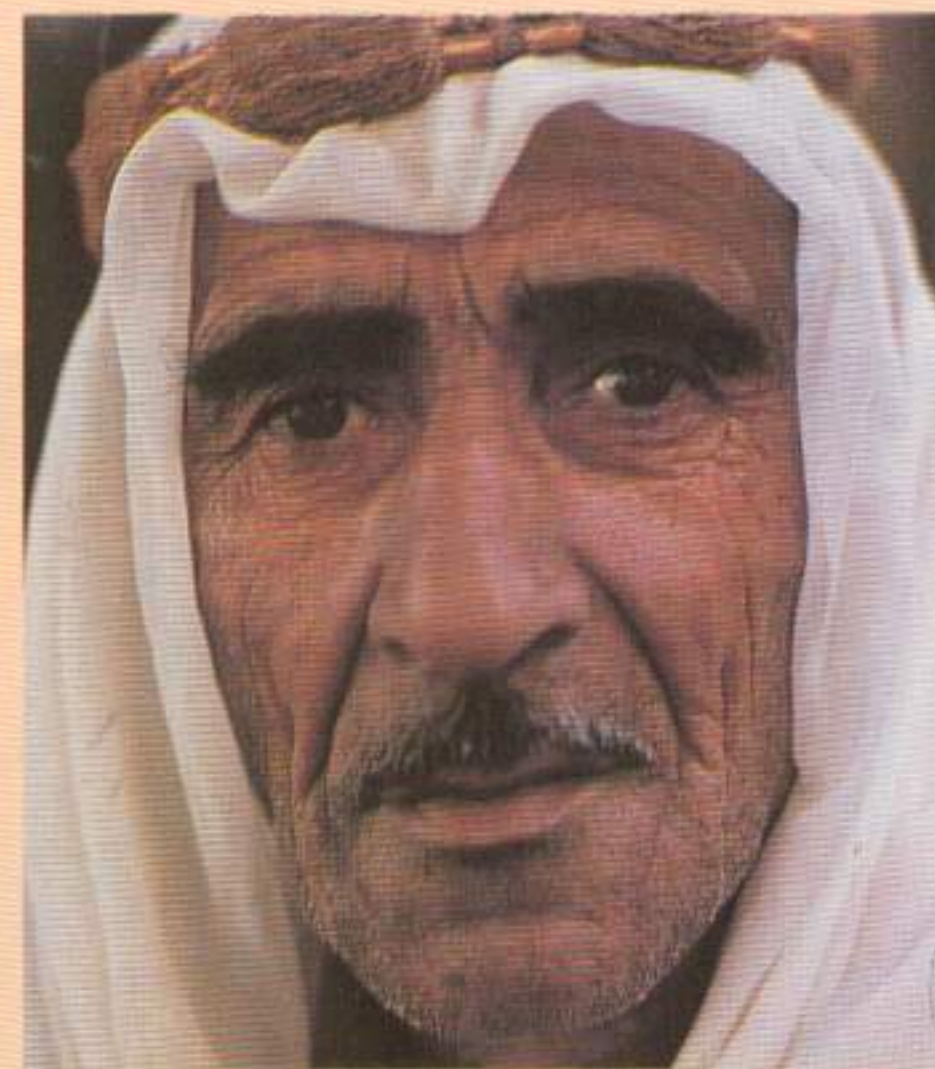
Cei mai mulți negroizi au părul negru și creț și ochii căprui închis, cei mai mulți australoizi au părul negru, ondulat, și ochii de un căprui mediu, în timp ce mongoloizii au părul negru și lins și ochi de la căprui deschis până la închis. Caucazienii reprezintă rasa cea mai variată, putând avea părul lins, ondulat sau creț, de culoare deschisă sau închisă și ochi albaștri, verzi, gri sau căprui.

Nancy Durrell McKenna/Hutchison Library

Pigmentul din ochi ajută la filtrarea razelor ultraviolete ale soarelui, motiv pentru care rasele cu pielea albă – cum ar fi acest englez – au în general ochi albaștri sau gri.

Culoarea pielii acestui kurd arată influența mediului asupra aspectului. El trăiește într-o zonă mai caldă decât acești caucazieni și, în consecință, pielea lui este mult mai închisă.

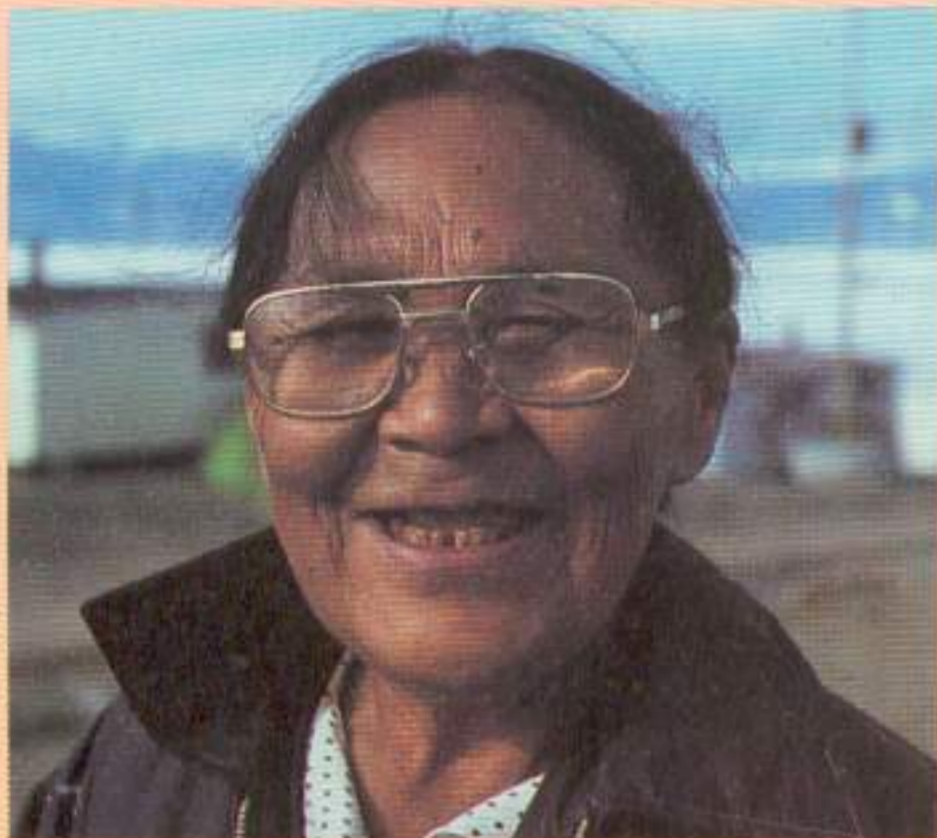

Robert Aberman/Hutchison Library

Diversitatea culorii ochilor se datorează faptului că pigmenții din ochi filtrează excesul de raze ultraviolete, care ar putea deteriora straturile sensibile din interiorul ochiului și reduce precizia imaginilor. În consecință, persoanele cu ochii de culoare deschisă nu trebuie să se expună razelor ultraviolete intense.

Adaptarea la căldură

În general, persoanele din regiunile reci au o constituție robustă, picioare și brațe relativ scurte. Forma compactă a corpului înseamnă o suprafață mai mică și cantități mai mari de grăsimi, contribuind la păstrarea căldurii corpului. Persoanele din regiunile secetoase și călduroase sunt înalți și slabi, cu membre lungi, care permit pierderea rapidă a căldurii.

Hutchison Library

Mongoloizii din zonele reci au pernțe de grăsime în jurul ochilor care protejează globii oculari și sinusurile împotriva frigului.

Oamenii care locuiesc în munți, ca și această femeie peruviană, au în general pieptul lat, datorită unei capacități pulmonare mari.

Eric Lawrie/Hutchison Library

În general, oamenii sunt capabili să tolereze mai bine căldura decât frigul – fapt ce reflectă probabil originile africane ale omului. Aceasta înseamnă că principalele diferențe dintre rase constau în modurile în care acestea fac față frigului. Laponii prezintă o structură chimică ce produce cantități mari de căldură și un sistem sangvin care transportă mari cantități de căldură în degetele de la mâini și de la picioare, pentru a împiedica

▼ **Australoizii, cum ar fi această femeie aborigenă, au pielea de culoare închisă, care îi protejează împotriva razelor ultraviolete puternice. Nările mari ale acestora s-au dezvoltat, probabil, pentru a filtra aerul umed.**

degerăturile. În mod surprinzător, aborigenii din Australia și boșimani din deșertul african Kalahari sunt capabili să păstreze o temperatură normală a corpului atât în condiții de căldură mare cât și la frig extrem – ei pot dormi complet dezbrăcați sub cerul liber, la temperaturi apropiate de punctul de îngheț.

Clima și mediul nu determină doar culoarea pielii oamenilor și metodele de conservare a căldurii, ci și forma feței acestora. Protuberanțele de pe fețele mongolizilor au devenit turtite, pentru a micșora porțiunea de la suprafața feței. Creștele frunții s-au micșorat și ele, iar ochii sunt înconjurați de un strat protector de grăsime. Acesta reduce partea vizibilă a ochiului la o mică deschizătură,

apărând astfel globul ocular de friguri puternice, iar retina de strălucirea intensă a zăpezii. Pernițele de grăsime din jurul nasului asigură protecția sinusurilor și căilor nazale și, prin urmare, încălzesc cât mai mult posibil aerul înainte ca acesta să pătrundă în plămâni.

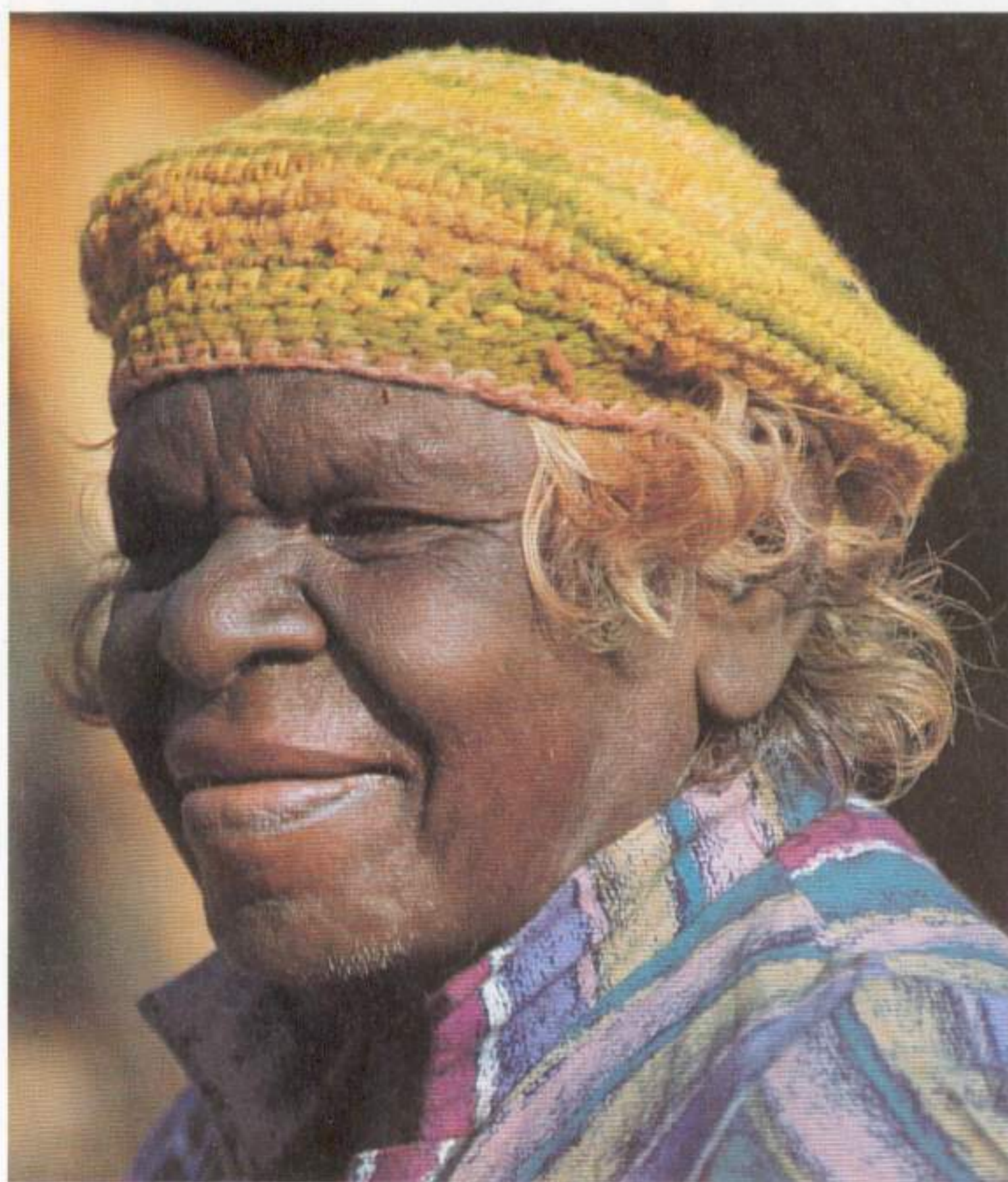
Interesant, degetele și mușchii de la mâinile mongolizilor – spre deosebire de cele ale negrozilor și caucazienilor – rămân în stare de funcționare chiar și la temperaturi extrem de scăzute.

Craniul, creierul și plămâni

Popoarele de negroizi și australoizi au craniul alungit. Populațiile Europei Centrale și de Est, și majoritatea mongolizilor au craniul lat. Craniul vest-europenilor se încadrează între cele două forme. Mărimea creierului este mai mare la mongoloizi și mai mică la popoarele insulelor Pacificului de sud (majoritatea cărora au origine australoidă). Însă inteligența nu depinde de mărimea creierului. Nu există diferențe rasiale privind inteligența.

Locuitorii munților înalți s-au adaptat unei atmosfere rarefiate. Indienii peruvieni din Anzi au cu o treime mai multe globule roșii decât persoanele care trăiesc la nivelul mării. Aceste celule preiau oxigenul din plămâni și îl transportă de-a lungul organismului. Inimile lor sunt în general mai mari decât cele obișnuite, pentru a pompa mai mult sânge în plămâni, care la rândul lor sunt mai mari, pentru a inspira și expira volume mai mari de aer. Prin urmare, aceste persoane au cutii toracice foarte late. Această trăsătură este comună locuitorilor din munți, indiferent de rasă.

▼ **Acești pigmei, aici lângă un vizitator caucazian, trăiesc în păduri ecuatoriale umede și calde, foarte dense și întunecoase. Probabil din această cauză pigmeii depășesc rar înălțimea de 150 cm.**

Hutchison Library

